

Az elektromos művekhez beállt egy nő és a vezetőt keresi!

— Hát kérem, ez így nincs rendjén. Önök csúfot űznek az ügyfelekből. Tegnap telefonáltam Önnek, küldjön ki valakit, aki megjavítja az ajtót a csengőt, de mostanáig senki sem jött ki.

— Már bocsásson meg, asszonyom, de én tegnap azonnal kiküldtem egyik dolgozómat. Többször is csengett, de senki nem nyitott ajtót.

*

Csengetnek. A lakás tulajdonosa kinyitja az ajtót. Egy fiatal férfi áll ott.

— A házközelőségtől küldtek. Ebben a lakásban van csőrepedés a fürdőszobában?

— Nem.

— Hát nem Feketék lakása?

— Már nem. Két hónapja elköltöztek.

— Furcsa népség! Nagy lármát csapnak, kihívják a vízvezeték-szerelőt, aztán meg elköltöznek a lakásból!

*

Hallom, nem vállaltad annak a képek a megfestését, amit megrendeltek nálad. Mire fel ez a nagy büszkeség?

— Képzeld, a vevő azt kívánta, fessem meg Ádámot és Évát a paradicsomban!

— Hiszen ez nagyszerű téma!

— Nagyszerűnek nagyszerű, de amikor megkérdeztem, a bűnbeesés előtt vagy után fessem meg őket, azt felelte: közben!

*

A gyönyörű szobalány megkérdezi a szálloda egyik vendégétől:

— Kívánja, uram, hogy reggel felkeltsük?

— Igen. Csókkal!

— Nagyszerű. Átadom a megbízást a portásnak!

*

Bocsásson meg, Ön Laska Péter?

— Nem, de miről van szó?

— Úgy látom, hogy Ön Laska Péter kabátját veszi fel és ez a Laska Péter én vagyok.

Alig elment a fuvaros, jöttek a fogdmegek. Mert azokat is nehéz volt megszerezni és most késtek, mivel eddigre másutt is hurcolkodtak.

— Na, gyerünk tata, hol a kocsi?

— Elküldtem. Nem költözöm. Nincs a kutyának helye.

— Ejnye, az istenit neki, egy húszasért fejbeköintöm én, mit okoskodik ezzel a vén döggel?

— Nem, nem. Számoljunk a fáradságért, fizetem, a kutya és én maradunk.

— Ahogy gondolja, tatám.

Alighogy elmennek, jön az új gazda. Csak épp a száján ki nem csúszott: hát még mindig itt vannak?

— Itt vagyok, mivel a kutyának nem tudok helyet teremteni.

— Holnap jövünk bontani. Már fölfogadtam az embereket. A szabadságomat is úgy vettem ki.

— Én innen ki nem megyek, érte meg.

— Mit, egy rühes kutyaért fölforgatja az ember terveit? Nem érek rá mások.

B. bácsinak a nagy szorongatástól már tiltakozni sem volt ereje. Könyörgőre fogta.

— Nem kell magának kutya?

— Sose volt kutyám, hová tegyem? De különben, várjon csak, majd én intézem a kutya dolgát.

— No, magára nem bízom. Tudom én, hogy intézné. Sinternek adná, vagy a klinikának, ugye? Azt én is megtehetném.

— Akkor tömessen ki, tegye a bőrét vitrinbe.

— A kutyának élnie kell. Gyilkoljam le, mivel új lakásba költözöm? Azt nem.

— Én elmegyek a tanácshoz, őszintén mondom.

El is ment. Együtt jött vissza valamelyik illetékes

előadóval. Dörömböltek a kapun, B. bácsi nem nyitotta ki.

— Megmondtam, hogy nem költözöm, míg nem talállok helyet a kutyámnak.

— De hát B. bácsi, kérjük szépen, mi már arról nem tehetünk.

Ne akarja, szelíd ember léte, hogy hatósági kiköltöztetésben legyen része. Hiányzik magának az a parádé?

— De az sem, hogy én szépen újba költözöm, s a kutyámat gajdeszba küldöm. Hát nem lenne nekem nyugodalmam. Értsék már meg.

Még ez a beszélgetés folyt, a kutya ólja előtt ülve hallgatta a történéseket. Egy vakkanásnyi szava nem volt hozzá. Jól ideig eltartott a diskurzus, a hivatalnoknak sem kellett a kutya. Eljötték két óra múlva azzal a tanácsstaggal, aki mesélője és szereplője ennek a kutyahistóriának. Dörömböltek a kapun, B. bácsi belülről szólt. Ki az?

— Én vagyok B. bácsi, nekem kell a kutya, kertes házban lakom, jó helye lesz.

B. bácsi kinyitotta a kaput. Kezet adott a bontósoknak, de a hivatalnoknak is. Hiszen ők hozták a megoldást, de azért így beszélt.

— Nézze, nincs okom kétkedni jóindulatában, annyit sejttek azért, hogy magának se nagyon kell a kutya, csak már tudja a mániát és vállalja, hogy én is megnyugodjak.

Kell a kutya életre?

— Kell.

— Nagyon köszönöm. De én, engedelmelem minden vasárnap ebéd után szeretném meglátogatni.

— Legyen szerencsém.

— Nem önt, bár tisztelet, becsület, nem kellemetlenkedem a vasárnap délutánjával. A kutyát. Azt látogatnom meg.

— Ahogy kívánja B. bácsi.

B. bácsi elvezette a kutyát az új helyre, odakötöttük a kerítéshez. Azután kocsiért ment, s költözött. Estére kelven valamely fordulóra a kutyaházat is elvitték az új helyre. Ez volt szerdán.

Vasárnapra el is felejtették, hogy kutyánk van, s hogy milyen úton. Úgy két óra körül megjött B. bácsi. Csöngetett, kalaplevéve köszönt, kutyájához lépdelt, beszélt neki, odaszórt a maradékokat, csirkecsontot, galuskát, mit, mit nem. Szóltgatta. „No Fickó, hát milyen az új hely Fickó?”

Fickó figyelte a gazdát, ülve nézett rá, s míg az beszélt hozzá, talán az új lakásról is, talán arról, hogy a réginek két nap óta egy téglája sincs már, Fickó nem evett, hallgatott. A kutyák különben is szépen, figyelmesen tudnak hallgatni. A vendégeskedés eltarthatott negyedóráig. S aztán a következő vasárnapon is megjött B. bácsi. Aztán egy hónapig se tudtuk, hogy jött-e. Néha csak a szomszédoktól hallottuk, hogy beugrott erre jártában-keltében.

Egyszer, miénk lehetett a kutya olyan három hónapja, az ősz zúzmarát festett már az ég alatt háló tárgyakra, mondja a feleségem, valaki rongypokróccal bélelte be a kutyaházat. Műanyag fóliát rakott a tetelére.

Aztán megjöttek a havak. Ismertem B. bácsi szokásait. Nem szeretett senkinek lábatlankodni. Hogy hónapok óta nem találkoztunk, fel sem tűnt. A kutyával ő azért találkozott. Már az őév legvégében jártunk, amikor kicsit zavart gyámoltalansággal munkahelyemen megke-resezt. Izgatott volt, a kabátot nem hagyta levenni magáról, kalapját remegő jobb kezében tartva magyarázott.

— Kérem, ne haragudjon, a kutyáról levettem a gondot.

— Mi történt, B. bácsi?

— Kérem, a kutya december első vasárnapján, ahogy beléptem a kapun, felborzolta a szőrét, morgott rám. De aztán csak megette, amit adtam neki. Mert legtöbb vasárnapon még főztem is neki. Megette. De a következő vasárnap láncra ágaskodott, agyarátt viczorította. Mondom neki, Fickó, elfelejtettél? Arra kicsit megjuhászodott, de még a farkát sem rezdítette meg, és nem is evett. Tegnap, a harmadik vasárnap már megugatótt. Csúnyán ugatótt, ahogy idegenekre szokott. Kérem szépen, ne haragudjon, a kutyáról levettem a gondot!

(Folytatjuk)

A NAP HÍREI: VARSÓ FELSZABADULT — VÉGEHEZ KÖZELEDIK A BUDAPESTI CSATA — NYUGATON IS ÖSSZEOMLOTT A NÉMET OFFENZÍVA.

Bomba

a tisztiszálláson

A visszavonuló németek felgyújtották Budapest épületeit, tekintet nélkül arra, hogy az épületek pincéi még zsúfolva voltak odamenekült lakosokkal. Sok ezer asszony és gyermek lelte így halálát. Budapesti hazafiak fegyverekkel és kézigranátokkal felszerelve hőiesen küzdtek a németek ellen. Szombaton bombát dobtak a Metropoli-szállóba, ahol a német tisztikar főszállása volt. A robbanás húsz német tisztet megölt.

Angol vélemény

Az angol rádió adásából: Az oroszok alig tíz nap alatt 110 kilométer mély és 80 kilométer széles éket vertek a német védelembe. A német frontot áttörték és a németek teljesen képtelenek bizonyultak feltartóztatni az orosz rohamot. A visszavonuló németek rendkívül súlyos veszteségeket szenvedtek. Tegnap csak Kielcénél ezer német katona esett el, 40 tank és motorizált ágyú vált harc képtelenné.

Hitleri tiráda

Vörös János vezérezredes, hadügyminiszter — aki jelenleg a fegyverszüneti tárgyalások miatt Moszkvában tartózkodik — érdekes nyilatkozatot adott az Asszociated Press munkatársának. Elmondotta, hogy 1944 szeptemberében Horthy megbízásából felkereste Hitlert és bejelentette, hogy Magyarország vissza akar lépni a háborúból. A Hitlerrel való találkozásról a következőket mondotta: Hitler testben-lélekben beteg ember. Meggyőződésem, hogy elmebeli állapota is megromlott. Amint előadtam kérésemet, rásbíróságon. Ki akarta használni az alkalmat, míg felesége külföldön volt. Kifürkészte, hogy egy közeli ismerőse mikor nincs odahaza, s mikor tartózkodik annak felesége egyedül a lakásban. Novák rövid ott-tartózkodás után elárulta szándékát. Az asszony elmenekült a másik lakásba, és segítségért kiabált az utcára, hogy Novák próbálkozzon a meghíúsítása. Röviddel az eset után hazaért az asszony férje, sőgora és egy férfi albérője, akik összetaláltak az utcán kapuban Novákkal, akit cselekménye miatt alaposan helybenhagytak.

Amíg a feleség külföldön volt...

Novák Gyula 32 éves, Szeged, Lenin körút 23. szám alatti lakos, büntetett előéletű, erőszakos nemi közönséges kísérlete miatt került a vádlottak padjára a szegedi já-

rásbíróságon. Ki akarta használni az alkalmat, míg felesége külföldön volt. Kifürkészte, hogy egy közeli ismerőse mikor nincs odahaza, s mikor tartózkodik annak felesége egyedül a lakásban. Novák rövid ott-tartózkodás után elárulta szándékát. Az asszony elmenekült a másik lakásba, és segítségért kiabált az utcára, hogy Novák próbálkozzon a meghíúsítása. Röviddel az eset után hazaért az asszony férje, sőgora és egy férfi albérője, akik összetaláltak az utcán kapuban Novákkal, akit cselekménye miatt alaposan helybenhagytak.

A szegedi járásbíróóság büntetésnek találta, s ezért — tekintettel Novák büntetett előéletére —, 2 évi börtönről ítélt és 3 évre eltiltotta a közügyek gyakorlásától. Ugyanakkor kötelezte, hogy korábban kiszabott, de akkor felfüggesztett 3 hónapi szabadságvesztését is letöltse. A fellebbezéseket a szegedi megyei bíróság elutasította, s az ítéletet jogerőre emelte.

A vándorló Antarktisz

Minden idők legnagyobb antarktisi kőületeletere bukkant egy kilenc tudósból álló amerikai kutatócsoport a hatodik kontinensen — mindjárt a délsarki nyári szezon első munkanapján. A lelőhelyről a különböző típusú gerincsek, hüllők és kétléltek megkövesült csontmaradványai kerültek elő; valamennyi lelet olyan régen kihalt lény maradványa, amelyek messze a földtörténeti régmúltban, a triász korban, legalább 200 millió évvel ezelőtt éltek.

A New York-i Természet-tudományi Múzeum egyik, helyszínen levő munkatársa, dr. Edwin H. Colbert elemzése szerint az egyik megkövesült hüllőkoponya perdöntő jelentőségű. Egy 0,6—1,2 méter hosszúságú őshüllő, a Lystrosaurus maradványa. Minthogy ez a hüllő a déli, nagy kontinentális tömbök kulcsállataja volt az alsó triász korban, a mostani lelet az bizonyítja, hogy a már régóta sejtett, feltett hatalmas déli kontinensünknek, a Gondwana-földnek valóban léteznie kellett.

Dr. Colbert leírása szerint a Lystrosaurus különösen formált koponyáján az orrlukak magasán fenn voltak a kiemelkedő szemek között — ez amellett bizonyítja, hogy a hüllő vízi élő-

lény volt. Ilyen hüllők megkövesült maradványait már korábban is megtalálták Ázsiában és Dél-Amerikában. Ezeket a leleteket összehasonlítva a most felfedezett, kézenfekvő a feltevés, hogy a hatodik kontinens, az Antarktisz egykor összeköttetésben állt más földrészekkel.

A kőületeket egyébként november 23-án fedezték fel homokkőágyukban, a központi transzarktiszi hegységben, mintegy 650 kilométernyire a déli pólustól. Más kőületek között megtalálták a thecodont nevű régen kihalt hüllő maradványait is.

Egy másik érdekes lelet, amely ugyancsak a homokkőágyból került elő, egy régen kihalt kétlélte, a latyrinthodont maradványa.

Az első tudományos elemzések szerint a leletek óriási jelentőségűek a földtörténet jobb megértése szempontjából. Az utóbbi években ugyanis a geológusok körében mind jobban előtérbe került a kontinensok vándorlásának elmélete. Ezt az elméletet már 50 évvel ezelőtt részletesen kidolgozták. Megalkotója, Wegener úgy vélte, hogy valamennyi jelenlegi kontinens egyetlen hatalmas szuperkontinens, esetleg két nagy földrész maradványa. Ezek az óriás-

kontinensek — vagy az egyetlen szuperkontinens — valamikor a földtörténeti régmúltban széttrtek és elvándoroltak, „elúsztak” a földgömb felszínén jelenlegi helyükre. Ha ez a feltevés helyes, akkor az Antarktisz, a hatodik kontinens is egykor szerves része volt a hatalmas déli kontinensnek, a Gondwana-földnek.

Az édesvízi kétléltek és szárazföldi hüllők jelenlétének kimutatása az Antarktiszon valamikor 200 millió évvel ezelőtt, erős bizonyíték a kontinensek vándorlása mellett.

Szegedi háziipar

Jó esztendőzt zárt a Szegedi Háziipari Termelészövetkezet, 1 millióval tetézte meg eredeti, 15 millió forintos tervét. Szőnyegek, gyermekruhák, kötöttárúk — pulóverek, sapkák, norvég kesztyűk —, népművészeti cikkek, kosarak számítanak főtermékeknek ebben a sajátos szövetkezetben. A 600 szövetkezeti tagból ugyanis félezer a bedolgozó.

A most készülő számvetés egyik tétele a szőnyegexport, 4 millió forint értékben. Ipari hulladékok, rongyot hasznosítanak így a bedolgozók. mutató és keresett terméket készítenek belőle. Nem is keveset: távaly 26 ezer négyzetméter került ki a kezük alól. Dánia és Svédország szerepel legtöbbszór a küldemények címzésén, de

tavaly már angol vásárlók is jelentkeztek. A házi műhelyekben gyermekruhák is készülnek, jórészt kislányoknak. Szovjet és csehszlovák üzletekbe viszik ilyen termékeik zömét. A túllrártétes terítőket, amiket dorozsmi asszonyok gyártanak batizsból és túllból, belföldön hozzák forgalomba, de jobbra külföldi vendégek veszik meg őket, jellegzetes, érdekes emléktárgyként.

Idén a tavalyi szint tartására törekszenek, 16 és fél millió forintos érték megtermelésére, amelynek fele ismét export-értékesítésből adódik. Új gépek beszerzésére 100 ezer forintot fordítanak a háziipariak, kötőgépekkel bővítik felszerelésüket.